

EGYHÁZI- ÉS ISKOLAI SZEMLE

Felelősszerkesztő: DEBRECZENI ISTVÁN református lelkész

Megjelenik két hetenként, szombaton

Előfizetési ára: egész évre 120 Lei, fél évre 60 Lei, egyes szám 5 Lei.

Szerkesztőség: Satu-Mare Református lelkész hivatal, a hová a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény küldendő. Kiadóhivatal: Oradea-Mare (Nagyvárad) Ferdinánd király-út (Rákóczi-út) 14. szám. Előfizetési díjak, hivatalos hirdetések díja, reklamációk Konrád Géza címére Nagyvárad, Nagy Sándor-u. 14. küldendő

Kis Tükör.

Örömmel írom fel e lap legelső helyén e címet abból az alkalomból, hogy dr. Kecskeméthy István a kolozsvári theologia gazdag-lelkű és melegszívű tudós professzora elhatározta, hogy régi kedves vallásos képes családi lapját ismét megindítja. Kétszeres öröm nekem ez az elhatározás. Évek óta sürgetem, hangoztatom egy kerületi néplap megindítását, melynek érdekében az előkészítés munkáját kétszer is elvégeztük, de itt különböző okok miatt mindig meg kellett állanunk. Ebben az újakezdésben régi dédelgetett tervem megvalósulását látom, míg nagyobb körre és így biztosabb alpra támaszkodva.

De különösen örülök, hogy e lapnak az ügyét éppen Kecskeméthy István veszi a kezébe. Az ő „Kis Tükör”-ére hiveink közül sokan kedves emlékekkel gondolnak vissza. Várva-várt olvasmánya, óhajtott lelki tápláléka volt a buzgó református családoknak, úgy, hogy már maga ez biztosíték az újakezdés sikere felől. De biztosíték a szerkesztő neve, egyénisége, írói kiválósága. Biztosíték az ő evangéliumi lelke és népünk iránt való rajongó szeretete. Ez a kettő adja tollának a varázsát, amellyel úgy tud írni a nép számára, ahogy kevesen képesek. Az a nagy ragaszkodás pedig, amellyel őt, különösen az erdélyi papok és mindazok, akik őt ismerik, körülveszik, jó reménységgel tölt el afelől, hogy nagyszámu munkatársai lapját változatossá, tartalomban gazdaggá fogják tenni.

Mindezekon kívül azonban még van egy nagy kezességünk arra nézve, hogy e lap olyan lesz, amilyenre ma égető szükségünk van. Kecskeméthy István volt évtizedekkel ezelőtt annak a minden pietizmustól ment evangéliumi kálvinista iránynak képviselője theológiában, igehirdetésben, belmisszióban és az egész gyülekezeti életben, amelyért sok meg nem értésben, gunyolódásban volt része, de

amely ma már az erdélyi hivatalos egyházban is uralkodóvá lett. Ennek az iránynak a terjesztése, megerősítése, a lelkekben mindenütt felébresztése célunk, kötelességünk, de egyszerűsmind jövőnknek egyetlen feltétele. Csak ezt az irányt képviselő vallásos lap lehet igazán eszköze, segítője minden lekipásztornak. A néplaptól azt várjuk, hogy ez legyen s a „Kis Tükör”-ről hisszük, hogy valóban ez lesz.

A szerkesztő felhívásához és kéréséhez lelkemből fűzöm hozzá ezeket a szavakat. Saját külön törekvéseimet leszerellem. Lehet, hogy eljő majd az idő, mikor újra előveszem, ha elővehetjük, mert elég erősek leszünk, hogy a két kerület külön is megbir egy lapot, — vagy ha talán elő kell vennünk, hogy a magunk céljait jobban munkálhassuk. De addig, míg Kecskeméthy István fogja szerkeszteni, erre nem lesz szükség, mert egyházkerületünk iránt való rokonszenve, lelkészi karunk iránt való szeretete gondoskodni fog a mi szükségleteink kielégítéséről is.

Szeretettel hívom fel lelkész- és tanítótestvéreim figyelmét és buzgalmát ez ismét meginduló új lap érdekében. Tegyenek meg minden lehető, ébresszenek érdeklődést iránta hiveik körében és kellő számu előfizető gyűjtése által biztosítsák a szerkesztő nemes törekvésének, áldozatos munkájának kívánt sikerét. Tegyük életképessé e lapot és általa is munkáljuk gyülekezeteink életének és egész egyházunknak megújulását és felvirágzását.

Debreczeni István.

Lelkészmeghívás. Csutoros Albert elhunytával megüresedett érendrédi gyülekezet Gargya Géza nagyváradi s. lelkészt hívta meg papjául. Kísérje Isten áldása munkálkodását.

Nagyértékű adomány. Szűcs Aladár örvéni földbirtokos, bihari egyházmegyei tanácsbíró huszezer lelt adományozott egyháza templomának kitatarozására, melyhez a gyülekezet többi tagjai harminckét ezret adományoztak.

Belmissziói megújulás.

Az egyházfegyelemről.

Részlet a margittai ref. lelkeszi kör 1925. évi augusztus 20-án Albison tartott értekezletén tartott felolvasásból.

Az egyházfegyelem, szerény nézetem szerint, nem egyéb, mint a látható, hivatalos egyháznak, az egyház szerveinek, az elhívott és elkötelezett szolgálknak az egyház életével egyidős azon törekvése, hogy az egyéni, valláserkölcsei életet élő lelkeket mind inkább és inkább Istenhez fordítsa, a valóságos életnek idvességes útján megtartsa és tovább, egyre tovább vezesse, elannyira, hogy ne csak az ajk, de a szív legigazabb és legboldogabb vallomástétele legyen a nagy apostol mondása: „élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus!” (Gal. 2, 20.)

A valláserkölcsei életre vonatkozó tevékenységek közül azonban egyik sem igényel, követel oly nagy körülményt, nem annyira az elvont tudományokra, mint sokkal inkább az egyén élete ismerésére vonatkozó tudást és ezzel egyidejűleg határozottabb mérsékletet szemmel láthatóbb következetességet, beszédesebb igazságosságot és aztán krisztusibb türelmet, angyalibb szelidséget, áldozatosabb szeretetet, mint az egyházfegyelem és annak gyakorlása.

Ma már nem érhetjük be az egyházfegyelemnek csupán az ígértetés által való gyakorlásával! Amikor a közönyösségnek, nemtörődömségnek általános terjedését, a vallásos hitbuzgóságnak, dicséretes áldozatkésztségnek csökkenését és az Istent tagadó hitetlenséget, majd meg az apostoli egyszerűséget, nemcsak önmegtagadást, festvéries szeretetet, igazi, keresztyéni életet oly meglepő képmutatással, világszaló, hazug önámítással élő szekták térhódítását, a szív és az ész fegyelmezettségét annyira próbára tevő tulkapásait látjuk; amikor a nyomorult önzésnek, gyűlöletes irigységnek, testvértelen szeretetnek és mintegy ezekből folyólag a divatos kötelességmulasztásnak, kihívó, arcátlan, gögös, elbizakodottságnak, a vérforraló, egyéni túlértékelésnek égbekiáltó jelenségeivel egyre sűrűben találkozunk és amikor döbbenet és félelemmel kiállt felénk a sorozatos bűnözések egyre növekvő nagysága, az önmagával meghasonlásba jött léleknek pokoli küzdelme és az eszménytelen, kiégett szív kongó üressége, terméketlen sivársága; — egyházunk, nemzetünk, az egyetemes emberiség érdekében fel kell hagynunk immár a patópáloskodással; a tizenkettedik órában ki kell lépni a tett, a cselekvés terére és felelősségre vonni a megtévedt egyént! Felelősségre vonni, megítélni; de nem a rideg bíró szigorúságával, nem a gyarló emberek által alkotott törvények holt betűinek lelketlenségével, hanem salamoni bölcsességgel, soha el nem fogyó türelemmel, galamb szelidséggel; a testvéri szerető léleknek azzal az önfeláldozással teljes igazi érzés-

vel, amelynek a célja soha sem lehet a megszégyeníteni, elítélve kisebbíteni, önzően erkölcsi halottá tenni akarás: hanem mindig és örökké csak egy — a felvilágosítás, a meggyőzés, a jobbitás; szívből, lélekből való előmozdítása annak, hogy az ember valóban ember legyen és homlokán mindenha ott ragyoghasson az Istenfiúság kegyelmi pecsétje és szívében ott honolhasson „a földön boldogító, égben megbocsátó, idévezítő szeretet” áldozatos, munkás, megszentelő érzése.

Munkánkban nem késleltethet bennünket a szükséges szervek hiánya. Ott vannak azok már felállítva „E. T.”-ünk vonatkozó részei által. Kiegészítésre, pótlásra vár azonban az „E. T.” V. tc. 35. §-a. Mert ma már semmi kétség sem férhet ahhoz, miszerint az itt felsorolt fegyelmi büntetéseket a parancsoló szükség kötelező hatása alatt a legsürgősebben ki kell egészíteni azzal, hogy az V. tc. 34. §-a B) pontja értelmében kifogás alá kerülő, ítélet alatt álló egyháztag a presbitériumnak nyílt gyűlésében, az egyházköztségnek vasárnap, vagy ünnepnap d. e. istentisztelet után a templomban való megkövetésére kötelezhető legyen; sőt hosszabb, rövidebb időre, vagy esetleg örökre is kizárattassék az egyház kebeléből.

Nem tagadom: nagy lelki vívódások után említem és tartom megengedhetőnek, sőt nem egy esetben egyenesen szükségesnek a mindegyre többek által hangoztatott kizárhatóság lehetőségét! Mert ha említem most is, eszembe jut a bűnös asszony és még inkább a tiszta buza és a konkoly tanulságos példázata és mert fáj a szívem, valahányszor azt látom, hogy egyházunk testéről leválik egy tag, tudván azt, miszerint ez ma vagy holnap elveszett az anélkül is megpróbált, számban kevés, testvértelen, árva nemzetünk részére. Ami megnyugtató a kérdésnél engem, az annak a tudása, hogy az életerős, tevékeny test egészségét is nem egyszer az operáló késsel, a beteg rész könyörtelen, fájdalmas eltávolításával lehet és kell megmenteni, biztosítani.

Valahogy intenzívebbé kellene tenni a presbiterek, gondnokok kötelességteljesítésének figyelemmel kísérését, hogy ne mondjam, számonkérését is! Sajnos! e tekintetben a lelkesz ma még teljesen magára van hagyatva. A mindig legnagyobb gyorsasággal és olykor talán, már fáradt meguntsággal megéjtett, szokásos évi egyházlátogatásnál is fontosabb az, hogy megnézze pl. a már megvizsgált számadás mellékletét képező adófükönyv miképpen való lezárását, vagy számon kérje az iktató és postakönyvet, mint hogy legalább a minden bizonnyal jelen levő gondnok intézne egy pár olyan közérdekű kérdést, melynek feleletéből következtethetne — ha valamennyire is — a felszínen levő napi, főbb egyházi események és kötelességek ismerésére, miképpen való teljesítésére. Avagy talán ez nem volna az az egyházfegyelmi munka, amit az illetékeseknek az illetékesekkel szem-

ben végeznie kellene?! És talán — tovább menve — a beküldött egyházlátogatási jelentések, jegyzőkönyvek kapcsán nem vonhatná-e felelősségre az esperes az egyes, távollevő presbitereket, hogy az egyházlátogatásért összehívott gyűlésen miért nem jelentek meg?! De hát nekünk a fő még ma is a külső: — és a belső, a lényeg csak másodrendű!

Tudom, beszélnek a lelkési körök presbitériumainak gyűléseiről nálunk is, sőt Erdély egyik-másik részén már próbálkoznak is vele. Ez a felvetés, ez a kísérletezés semmiképpen nem kicsinyelhető le. Ha szükséges és áldásos a mi lelkési köri összejövetelünk: még nélkülözhetetlenebbnek mondható volna az! Arra csaknem egyöntetű vélemény-nyilvánításra, miszerint ezek a körök presbitériumi összejövetelek csak az anyagi és fizetési ügyek kölcsönös feltárára és legalaposabb megvitatására lennének egyedül kedvező alkalmak, egyetlen feleletem az, hogy ezen körök presbitériumi gyűléseinek elnöke a lelkési kör mindenkor elnöke, jegyzője a lelkési kör jegyzője lenne, kiknek beállítása és tudása pedig elegendő biztosíték kell hogy legyen, arra nézve, miszerint a lefolyó tárgyalások mellékvágányokra nem terelődhetnek, vészesnek látott és tudott területekre át nem csapódhatnak.

Én ezeket a körök presbitériumi tanácsokat, addig is, míg zsinatilag eszközölhető lenne „E. T.”-ünk oly sok okból égetően szükséges módosítása, már ma megszervezném és az eredményekben mindig gazdag közvetlenség és gyorsaság érdekében is: hatáskörébe utalnám a kötelességmulasztó presbiterekkel szemben való eljárást azzal, hogy az előadó mindig az érdekelt presbíter lelkésze lenne.

Mintegy egészen külön lapra kívánczik és kétségen kívül oda is tartozik az egyházfegyelemnek a belhivatalnokokkal, közelebbről a lelkészekkel szemben miképpen való alkalmazása. Olvashattunk erre vonatkozólag megfontolásra igen érdemes javaslatokat a nagyszalontai, kárpátaljai és erdélyi lelkési köröktől. Álomnak szép, eredménynek sok, mert valóságban utólrázhatatlan az, mit ezek kezdeményeznek, terveznek?! Hogy azonban tennünk és pedig nem épen keveset kell tennünk e téren: — vitán felül áll!

A tiszteletes, tudós prédikátor ur nevet vissza kell szereznünk a saját magunk lelki nyugalma, egyházunk áldására, nemzetünk dicsőségére!! Ehez pedig nem épen a legutolsó eszköz azaz egyházfegyelem, amely a lelkésztől is koronként számon kéri: mit dolgoztál, mit cselekedtél?! Ez a személyi számadásra vonás az egyéni érzékenységeket nem érintheti, mert egyedül célja csak az, miszerint menél felkészültebbek, odaadóbbak legyünk, hogy egykor annál hűebbek találjassunk.

Én azért nem szégyenlem felvetni itt is azt az eszmét, hogy minden 30 éves papságát be nem töltött körök lelkésztestvérünk köteleztessék el arra, mi-

szerint elnökükhöz évnegyedenként egy-egy szellemi termékét küldje be. Ez által, míg egyfelől kötelezővé lenne valamelyes szellemi munkálkodás felmutatása, addig másfelől a személyes felszólítások elkerülésével is bőséges anyag állana rendelkezésre az egyes körök összejövetelek, vagy más vallásos délutánok tartalomdúsabb rendezésére.

Ha pedig valaki ezen elkötelezésnek eleget tenni vonakodnék, ügye az „E. T.” V. tc. 35. §-a. a) c) pontjaiban felsorolt büntetések körök alkalmazása után az egyházmezei lelkési értekezlet elé vitetnék.

Rég letűnt, boldogabb idők poros, sárga, fakult aktái beszélnek már az egyházfegyelemről és a nyomorult jelen, alázatosan vissza, utána megy: mert egy szebb jövő háládatosan várja, parancsolólag követeli?!!

Berettyószéplak.

Thamassy Géza.

Akiket hazahívott az Ur.

Mester József ny. tanító szept. 11-én elhunyt Debrecenben 69 éves korában. A nagyszalontai egyháznak mintegy négy évtizedig volt hűséges tanítója. A hosszú, nehéz munkában kifáradva a háború vége felé nyugalomba vonult és szülővárosába költözött, hol éveken át egészségben élvezte a megérdemelt pihenést. Utóbbi időben gyöngéledett, de halála hirtelen következett be. Tanítói munkássága mellett irodalommal is foglalkozott. Egy kötet satirikus regénye is megjelent. Temetése szept. 12-én volt. Benne a régi református tanítói kar egyik csöndben munkálkodó érdemes tagja költözött el.

Csatári Lajos várasfenesi ny. ref. tanító, széles körben ismert orgona-művész, okt. 12-én 55 éves korában hirtelen elhalt. Temetése okt. 13-án volt Várasfenesen; és pedig az elhunythoz méltóan, oly impozánsan, minőt emberemlékezet óta nem látott Belényesvidéke. Megjelent a temetésen az egész Várasfenesi község apraja és nagyja, román és magyar lakosa, Belényes város összes zenekedvelője, református híveinek jó része, a vidék minden református tanítója és a körülvevő falvakból az egyszerű földmivesek százai. Olyan sokan, hogy az utcára kellett kihozni a koporsót, mert az udvaron már nem fért a közönség. A gyászháztól a templomig folytonos éneklés mellett vonult az óriás fekete tábor a koszorúval tele rakott gyászkocsi után. A templomban Bokor Sándor belényesi lelkész tartott a zeneköltészet főlemelő, mindenkit megindító szép ovációt. A templomtól a temetőig ének és a zenekar gyászdalai mellett kísért az óriás tömeg a gyászkocsit. A temetőben, mikor a koporsót a sir szélére tették, Tóth Lajos tanító tartott a tanítóság nevében búcsú beszédet. Ezután elhangzott a fenesi ifjusági dalárda gyászdala.

melyet Radványi Mihály kántortanító vezetett. Utána a belényesi zenekar játszott édesen fájó gyászdalokat.

Kiss Kálmán az erdőhegyi ref. egyház fiatal kántortanítója 33 éves korában folyó hó 3-án egy heti súlyos betegség után elhalt. Özvegye és egy árvája maradt. Az egyház temetési költségére 2500 Leit, a presbiterek koszoru megváltás címén 1500 Leit adtak. Helyettesítését az iskolai év végéig az özvegy javára lelkész vállalta el. A hű és jámbor szolga, ha más földi javadalmat nem is, de abban az óriási részvétben, mely Kissen és Erdőhegy intelligens lakosságának részvételében megnyilvánult, jutalmazva lett. A két községben más irányban is megindult a mozgalom a részvét kimutatására.

Irodalom

Kérelem a lelkésztársaimhoz!

Több oldalról jövő sürgetéseknek engedve elhatároztam, hogy „Kis Tükör” című régi képes családi hetilapomat újból megindítom, egészen a régi szellemben, beosztásban, nagyságban. Még ára is a régi marad: 50 krajcár, azaz 52 Lei egy negyedévre, 100 Lei félévre, és 200 Lei egész évre.

Azokat a lelkésztársaimat, akik szükségesnek és hasznosnak tartják most egy ilyen tiszta kalvinista magyar szellemű családi lap megjelenését, igen kérem legyenek szívesek a tervem kivételében azzal, hogy egy levelező lapon értesítsenek engemet arról, hogy

1. előfizetnek-e e lapra
2. hajlandók-e előfizetőket is gyűjteni és
3. hány példányt tudna gyűlekezetükben elhelyezni?

Ha a jelentkezésekből azt látom, hogy számíthatok annyi előfizetőre, amennyivel meg lehet indulni, csak akkor fogom majd kérni az előfizetési pénzek beküldését. Azt szeretném, hogy az első szám advent első vasárnapjára jelenjék meg. Az első negyedév szerint dec.—feb. lenne és így tovább, az egyházi év beosztása szerint.

A papír és nyomda nagy drágasága miatt mutatványszámokat csak egészen biztos címekre küldenek. Pontos és könnyen olvasható címeket kérek.

Szíves tisztelettel

Kecskeméthy István,
Cluj—Kolozsvar
Calea-Victoriei.

Az új Énekeskönyv befejező munkálatai miatt lapunk megjelenése pár napot késett. Szíves elnézést kér érte a Kiadóhivatal.

Egyházi hírek

Néh. Kovács Zsigmond volt magyarcskéi lelkész nagy inségben lévő özvegye és árvái részére felügyelő-lelkész címén folytatólag a következő adományok érkeztek: Böszörményi Lajos esperes Nagyszalonta 100, Kassay Béla lelkész Tenke 200, Baka Béla lelkész Mezőtelegd 100, Nyeste István lelkész Mezőtelki 100, Fodor József lelkész Pósalaka 100, Béres Károly nyomdatulajdonos Nagyvárad 200, Fogarassy Bálint lelkész Ágya 200, Bagoly Bertalan lelkész Bors 100, Balogh Ferencné lelkész neje Margitta 100, Kun Zoltánné lelkész neje Pankota (II. adomány) 200, [I. adomány 1. v. buza és 1 v. árpa ára 300, II. adomány 2 v. tengeri ára 200,] Szatmári István lelkész Magyarremete 100, Szücs József lelkész Feketegyarmat 100, Öry Tamás lelkész Lázári 100, Balajthy Jenő lelkész Biharpüspöki 100, Vaday Béla lelkész Élesd 100, Gargya Géza lelkész Nagyvárad 50, Bottyán Pál lelkész Erdőhegy 100, Bugyi János lelkész Erdőgyarak 100, Szücs Antal lelkész Mezőhaj 200, Nagy Zoltán lelkész Gyorok 100, Ungvári Gyula lelkész Tamáshida 100, Vass Jenő lelkész Vadász 100, Juhász András lelkész Várasfenes 100, Balogh Mátyás lelkész [II. adomány] Nagyzerind 100, Nánási Dániel lelkész [II. adomány] Szentleányfalva 100, Major Gyula lelkész Paptamási 100, A nagyszalontai e. m. gyámintézeti pénztárának segélye 5000, összesen 8050 Lei. Az adományokat — az özvegy hálás köszönetének tolmácsolásával — nyugtázom. Megkülönböztetett köszönet illesse — a lelkészi kar részéről is — a nyomorba jutott papi család iránt áldozatos részvétet tanúsító nemesszívű világi férfainkat, — elsősorban Méltóságos Tisza Kálmán [Csegőd] és Tisza Lajos [Kocsord] gróf urakat, — akik mindenkét megelőzve, együttesen 24,000 Lei, azaz huszonnégyezer Lei adománnyal siettek az inségbe jutott elárvult család segítségére. Az ő nagylelkű adományuk tette lehetővé a 20,000 Leit meghaladó adósság kifizetését s a megmaradó pár ezer Lei volt az első segély a kegyeleti idő alatt is ellátás, megélhetés nélkül tengődő családnak. Találjanak egykor bőséges jutalmat annál, aki hűséggel számontartja az ő kicsinyeivel történeteket. Akinek a nehéz helyzetben lévő özvegy számára még van adománya — a repatriálás költsége még mindig nincs teljesen együtt — küldje november hó folyamán címemre [Ginta—Gyanta Jud. Bihor] s akinek adománya eddig nyugtázva nincsen, az reklamálja a felvevő postahivatalnál, mert hozzámm több adomány november 8-ig nem érkezett. Arday Aladár, magyarcskéi felügyelő-lelkész.

Harangszentelés Dobrán. Egyházkerületünknek az őszi esőzések beálltával szinte megközelíthetetlen egyik hitében erős és áldozatkészségében példát adó egyházában Dobrán, f. hó 18-án harangszentelés volt. Hogy mennyire nagy volt e nap jelentőségében a gyülekezetnek, azaz ünneplésségből lett látható, amivel nagybuzgóságuknak keretet s lelki épülési vágyuknak kifejezést adtak. 17-én délután a fogatok raja vona az ákosi állomáson érkező ft. Sulyok István püspök urat, Havas Gyula esperest és a vendéglelkészeket. A fogatok mellett lovaslegények sora száguldott az ut két oldalán. Megható volt az eseti órákban érkezők bevonulása a kivilágított diszkapu alatt s harangzúgás mellett. Másnap érkezett Csernák Béla egyh. ker. főjegyző ur és dr Nagy Sándor egyh. m. gondnok. 18-án d. e. imádkozott s vitté az imádság szárnyain a lelkeket ég felé Csernák egyh. ker. főjegyző. Az ígét ft. Sulyok István püspök ur hirdette Római levél XII. 11. alapján bithűsre s az egyház tántoríthatatlan szeretetére mutatva s intve a hivatelt. Havas Gyula esp. esedezte buzgó imájába az egyház és intézményeire Isten áldását. Szabó István helybeli lelkész a harangszerzés történetét olvasta fel. Az adakozást feltűntető sorozatból messze kiemelkedett Gáti Sámuel 75.000 Lei harangvásárlási adománya, Isten áldja a jószívű adakozót. Gönczy Sándor nagykarolyi lelkész keresztelt. Délután az ígét Mándi Szabó Miklós

királydaróci lelkész hirdette Esdrás VI. 5, 16—20. alapján és ő imádkozott is, míg egy ifju párt Szabó Lajos piskolti lelkész esketett. A szomszédos Szilágyból is több lelkésztestvér jelent meg. Délben a közebeden az elhangzott szók is építők voltak s bizonyágtételek egyfelől az egyháziak és világiak testvéri szeretetéről, másfelől a kötelességeknek felismeréséről és dicsekedve való hordozásáról. Különösen megkapó volt a ref. papi családokról, az özvegyekről és árvákról való megemlékezés miknél fogva tegye az Isten a szavakat cselekedetekké.

A nagyváradi református egyház elnöksége
a dr Várady Zsigmond-alapítvány felügyelő bizottságának határozata értelmében az alapítványi ösztöndíj fidesedésben levő 2000 és 1000 Leles helyeire 1925. november 29-ig pályázatot hirdet. Az alapító-levél szerint az ösztöndíjra, nemre való különbség nélkül a közép-, szak- és felső iskolák tanulói pályázhatnak, akik kérvényükhöz születési-, iskolai és illetékes lelkészek által is igazolt szegénységi bizonyítványt csatolnak, s ezt a lelkészelnöki hivatalhoz — Str. P. Major, Őr-utca 1 sz. — nyújtják be. Az ösztöndíj adományozásánál első sorban a nagyváradi, s azután a biharmegyei születésű református tanulók veendő figyelembe. Ha ilyenek nem jelentkeznek, akkor az ösztöndíj az ország bármely részében született református vagy esetleg rendkívüli körülményekre tekintettel más vallású tanulóknak is kiadható. A pályázó, illetőleg az alapítványra fölvevő tanuló kötelezi magát,

Megjelent és kapható a Királyhágómelléki Ref. Énekeskönyv

A legkényesebb igényt is kielégítő vászon kötésben

60 Lei

A m. t. Lelkész és Tanító uraknak 10 darabon felül

55 Lei

A nt. Lelkész és tek. Tanító uraknak egy mintakönyvet 55 Lei előzetes beküldése mellett bérmentve küldök.

Legszebb karácsonyi és újévi ajándék!

A szállítás csakis utánvéttel, vagy a rendelési összeg előzetes beküldése mellett történik, mivel az Énekeskönyv olcsó ára a legkisebb kamatvesztést sem bírja el.

Csomagolásért a Bizottságilag megállapított % költség jön a számla összegéhez.

Nagybecsü megrendeléseit tisztelettel kéri

Béres Károly,

az Énekeskönyvek kiadója és bizományosa

hogy ha önálló lesz és vagyonhoz jut, az alapítványi tőke növelése céljából általa élvezett segélynek megfelelő összeget bocsát a felügyelő-bizottság rendelkezésére. Az ösztöndíjas tanuló tanévenként tanulmánya elvégzéséről az elnökséghez jelenteni és bizonyítványát bemutatni tartozik. A pályázati hirdetmény kibocsátása előtt beérkezett kérvények előterjesztést nyernek, a folyamodókat azonban figyelmeztetjük, hogy ha a kérvény hiányos, — annak pótlásáról gondoskodjanak. Oradea—Nagyvárad, 1925. XI. 10. *Sulyok István*, lelkészelnök, *dr. Tháry Kálmán*, főgondnok.

Elzáró könyvek. A magyar nemzet története, [10 kötet fél bőr kötésben] Nagy Képes Világtörténet, [12 kötet fél bőr kötésben], Mikszáth Kálmán összes művei [Révai kiadás] nagyon szép, tiszta állapotban jutányos áron eladó. Özv. Csutoros Albertné, Andrid—Erendred.

Szerkesztői üzenetek ...

Dr. G. S. Margitta. Megkaptam, köszönöm. — **Th. G.** Cikked íme megjelent, de helyszűke miatt egyes részek elhagyásával. — **M. P.** Nagyszalonta. Az ígért és megbeszélte cikket mielőbb kérem. — **B. M.** Nagyzerend. Az egyházmegyei gyűlésről, légy szíves azonnal beszámolót küldeni.

BERGER és SPINDLER

nagyszabeni harangöntők ajánlják
háború előtti művészi kivitelben és minőségben készült
templomi

harangjaikat

Szállítási idő a megrendeléstől 30 napon belül. Az árak a legolcsóbb napi ár. Jótállási idő: 15 év. Szavatolnak a hangok tisztaságáért és összhang-jáért. Hajlandók kedvező fizetési feltételeket adni.

Hivatalos rész.

Pályázat.

A sebesi ref. egyház presbiteriuma pályázatot hirdet orgonista kántortanítói állásra.

Fizetés: 1. Lakás, 3 szoba, konyha, kamara, 600 □-öl veteményes és gyümölcsös kert. 2. Kézpénz: 200 Lei. 3. 6 kat. hold föld, legelő, fairtási jog: 5000 Lei. 4. 14 hl. 40 liter buza: 5040 Lei. 5. 9 hl. 60 liter szemes tengeri: 3360 Lei. 6. Egy 8l tűzifa: 800 Lei. 7. Stóla: 200 Lei. 8. Irószerekre: 100 Lei. Amely ki lesz egészítve a törvényes fizetésre.

Kötelessége: Ének-, vallástanítás; a vasárnapi iskola vezetése, szükség szerint templomi szolgálat, a megszűnt iskola megnyitása után rendes iskolai tanítás. Pályázati határidő a hirdetés megjelenésétől számított 21 nap.

Pályázati kérvények teljes felszereléssel, román vizsgát igazoló okmánnyal Szabó József ref. lelkész címére küldendő, Sebis, jud. Arad. 2

Pályázat

a curtuieşeni-i, Érkörtvélyes (Szatmár-megye) ref. tanítói állásra. Javadalom: 2 szobás lakás, konyha, mellékhelyiségek, 400 □-öl külső kert; 20 köböl rozs az egyház magtárából; kézpénz 20 Lei; 2 8l szalma, minden tanuló után 2 véka csős tengeri és 1 csirke (kb. 50 gyermek); 16 kat. hold homok-föld, melynek adóját egyház fizeti; korpótlék címen esetleges kultúr-segély. Kötelesség: a presbiterium által kijelölt osztályok vezetése, ismétlő iskola vezetése, kanónikus órák végzése, lelkész és org. kántor helyettesítése, énekkarban 2 fakk vezetése a tiszta jövedelem 25 %-áért, vasárnapi iskola vezetésében segédkezés. — Pályázati határidő a pályázat megjelenésétől számított 14 nap; állás a választás után azonnal elfoglalandó. Okmányok teljes felszereléssel, román vizsgát igazoló okmányokkal ref. lelkész hivatalt címére küldendő. Pályázhatnak férfi- és nőtanítók, előbbieket igazolni tartoznak, hogy hadkötelezettségüknek eleget tettek. Posta és állomás helyben.

Presbiterium.

Pályázat.

Helyettes kántort keres a craiudarolt királydaróci ref. egyház egy évi időre. A h-kántor javadalma 1. 20 m. 30 kg. [Husz mázsa] 30 kg. tiszta buza, annyi 12-ed része ahány hónapot szolgál az illető ez állásában. 2. Egy butorozatlan szoba és konyha. 3. 5 [öt] drb legeltetési jog.

Kötelessége: A templomi és temetési ének-lés. Temetési szolgálatáért az egyh. ker. által megállapított stola díjat szedi. Az állami iskolában egyházi éneket tanít. Egyházi dalárdát szervez és vezet. Részére a lelkész által kijelölt egyház építő szolgálatot végzi. Lelkészt ennek betegsége s akadályoztatása esetén egyházi szolgálatokban helyettesíti. Pályázati kérvények jelzett egyh. lelkész hivataltába küldendő.

Az állás azonnal elfoglalandó.

Craiudarolt—Királydaróc.

Ref. egyh. presbiterium.

BISZÁK JÓZSEF

harang- és ércöntődjé Ghiroco-on
(Győrök, Arad-megye)

harangot,

a legjutányosabb árak mellett készíti a legfinomabb anyagból bármely hangú és nagyságú a legdiszesebb kivitelben, kívánatra feliratokkal, képekkel díszítve, ingó rendszerű vas felső koronával, vagy bármely más kívánt rendszerű állvánnyal. Gyártmányai kiválóságát több elismerő levél igazolja. Érdeklődőknek részletes leírással és árajánlattal készséggel szolgál. [Megrendelésnél kérem ezen lapra hivatkozni.] 13

Harangokat,

vas harangszerelőanyagokat ajánl és vas harangállványokat 13

Hönig Frigyes harang-öntődjé
ARAD, Sírada Bariliu No. 10-21. Alapított 1840.